

[Steenholdt]

Jeg har adskillige gange brugt den grønlandske kriminallov som et eksempel på, at de gode ting ikke kan fungere tilfredsstillende, hvis man allerede i starten mangler de nødvendige bevillinger for at kunne køre. I betænkningen, afgivet af landsrådet nedsatte udvalg, henstilles det at udbygge kriminalforsorgen, således at den kan tilfredsstillende lovens funktionsdygtighed, men man må dog være påpasselig med at udbygge kriminalforsorgen isoleret, da kriminalitet må ses i en større sammenhæng som symptom på social mistilpasning. Jeg må dog sige, at hvis man havde udbygget forsorgen som helhed på et tidligere tidspunkt, så havde man undgået de fleste af de foreslåede ændringer i den grønlandske kriminallov.

Hvis vi kigger på de nuværende tilstande, kan vi se, at nogle grønlandske lovovertrædere er nødt til at afsone deres straffe i de danske lukkede institutioner efter strafudmålingen. Der er efter min mening flere grunde hertil. For det første at vi i Grønland ingen egnede institutioner har, heller ikke en afdeling for psykiatriske undersøgelser, og for det andet at vi ikke har grønlandsk personale, som kan varetage de indsattes behov på deres eget modersmål. Hvis vi havde haft de ovennævnte faciliteter, havde disse nedsendelser til Danmark ikke været nødvendige. Nedsendelse af domfældte til anbringelse i anstalter i Danmark er af menneskelige grunde meget uheldigt. Men samtidig har jeg den opfattelse, at landsrådets flertal og den ovenvejende del af den grønlandske befolkning er imod oprettelse af fængsler eller fængselslignende bygninger i Grønland. Her kan man se to modstridende interesser, som forhindrer den endelige løsning af problemet.

Det må være på tide for landsrådet at give en endelig indstilling om, hvilken af de to løsninger det vælger at følge, eller om det har et tredje forslag. Der er ingen tvivl om, at udvidelse af anstalten i Godthåb, oprettelse af en psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital, giver bedre mulighed for at lade disse lovovertrædere forblive i Grønland.

Vi kan blive enige om, at hvis verdens bedste kriminallov skal fungere, må der flere penge til, f. eks. til uddannelse af personale, flere ungdomspensioner og særlige institutioner, hvor unge kriminelle lærer noget i forbin-

delse med erhvervet og derefter støttes fra samfundet for at bevare deres nye selvtilid.

Efter ændringsforslaget skal dømte, der ikke retter sig efter anvisningerne, kunne anbringes i anstalter i tre måneder, og forsorgsdomme skal kunne indledes med en kortere frihedsberøvelse, der ikke kan overstige 30 dage. Jeg kunne godt tænke mig at vide: hvordan skal der kunne blive plads i anstalterne i Grønland, hvis disse nye regler gennemføres, før anstalterne udvides? Efter min mening må man da først overveje den bevillingsmæssige side af sagen. Hvorfor overfylde anstalterne, når det er dyrt og ingen ved, om det hjælper? Det strider mod den grønlandske kriminallovs principper. Skulle man ikke hellere anvende de sparsomme penge til forebyggelse af kriminalitet i Grønland og til behandling af psykisk syge i Grønland?

Jeg er blevet mere optimistisk ved at høre justitsministeren gentagne gange i sin svartale under første behandling bruge sætningen, at det må være det lykkeligste, at de personer, hvis lovovertrædelser bedømmes efter de særlige grønlandske regler, også undergives foranstaltninger i Grønland og på grønlandske institutioner. Justitsministeren tilføjer, at der i Grønland endnu ikke er tilvejebragt så fuldt tilfredsstillende institutionsmæssige faciliteter osv., osv. Skal disse udtalelser forstås derhen, at de bevillinger, der allerede fra starten har været så nødvendige for den grønlandske kriminallov, nu langsomt er på vej? Hvis justitsministeren bekræfter spørgsmålet, vil jeg udtrykke min glæde, fordi verdens mest moderne kriminallov endelig er på vej til at være det, som betegnelsen antyder. Jeg er bange for, at vi, hvis man ikke gør noget mere ved denne kriminallov, er nødsaget til at indføre en kriminallov i Grønland, som mere ligner den danske kriminallov. Jeg har den opfattelse, at de fleste partiordførere under første behandling ikke ønskede dette.

Da jeg opfatter nedsendelse af de grønlandske kriminelle til Danmark som en nødløsning, vil jeg opfordre justitsministeren til at gøre noget mere for de grønlandske indsatte, f. eks. ved at oprette en grønlandsk afdeling med grønlandske ansatte og med mere grønlandsk proviant samt ved at holde de grønlandske indsatte adskilt fra deres danske medfanger. Jeg foreslår dette, da de ansatte i Herstedvester på det grønlandske rådgivningskontor, som jeg selv har besøgt i